

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2010. március 4. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A lopás vétsége miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Karcagi Városi Bíróság 1.B.197/2008/4. számú ítéletét megváltoztatja, a terheltet az ellene 2 rendbeli lopás vétsége (Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés f) pontja) felmenti.

Megállapítja, hogy a terhelt elkövette a 2 rendbeli lopással elkövetett tulajdon elleni szabálysértést (Sztv. 157. § (1) bekezdés a) pontja).

Ezért őt 30.000 (harmincezer) forint pénzbírsággal sújtja.

A pénzbírságot meg nem fizetés esetén - ha a közigazgatási végrehajtás általános szabályai szerint, illetőleg adók módjára nem hajtható be - 5.000 (ötezer) forintonként közérdekű munkára, illetőleg 2.000 (kettőezer) forintonként elzárásra kell átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 3.000 (háromezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Karcagi Városi Bíróság a 2009. január 12. napján kihirdetett és jogerős 1.B.197/2008/4. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki 2 rendbeli lopás vétségében (Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés f) pontja). Ezért őt 40 napi segédmunkás munkakörben végzendő közérdekű munkára ítélte, egyben kötelezte a magánfelek részére az okozott kár megtérítésére, és a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítéleti tényállás lényege szerint a terhelt a lakatot lefűrészelve bement asértett.1 kunyhójába azért, hogy ott aludjon. Ott tartózkodása alatt 9.000 forint értékű élelmiszert fogyasztott el. Kilenc nappal később a terhelt elvitte a sértett.1 gázpalackját egy nyomáscsökkentővel együtt és azt eladta. A házból eltulajdonította továbbá sértett.2 kézi fűróját is.

A terhelt cselekményével sértett.1-nek összesen 19.900, míg sértett.2-nek 1.500 forint kárt okozott, amely nem térült meg.

A sértett.1 magánlaksértés vétsége miatt magánindítványt nem terjesztett elő.

A terhelt javára a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség nyújtott be a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjára alapított felülvizsgálati indítványt. Álláspontja szerint a 2 rendbeli lopás vétségében a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor, mivel a kunyhóba való behatolásakor eltulajdonítási szándéka nem állt fenn. Az ott-tartózkodása alatt a későbbiekben eltulajdonított tárgyak értéke a szabálysértési értékhatárt nem haladta meg, ezért - minősítő körülmény hiányában - a terhelt cselekménye csak 2 rendbeli tulajdon elleni szabálysértés megállapítására alkalmas.

A terhelt cselekménye a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 157. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott tulajdon elleni szabálysértés megállapítására alkalmas. Nincs helye felelősségre vonásnak, ha a cselekmény elkövetése óta hat hónap eltelt. A büntető eljárásban az elévülést félbeszakító érdemi intézkedés utoljára az ítélet jogerőre emelkedésekor történt, így e cselekmények miatt a terhelt felelősségre vonására nem kerülhet sor.

Indítványozta, hogy a Legfelsőbb Bíróság a Be. 427. § (1) bekezdés a) pontja alapján az ítéletet változtassa meg. A terheltet 2 rendbeli lopás vétségének vádja alól a Be. 6. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata alapján - mivel a cselekmény nem bűncselekmény - mentse fel. A tulajdon elleni szabálysértés miatti eljárást elévülés címén szüntesse meg.

A Legfőbb Ügyészség BF.2827/2009. számú átiratában a felülvizsgálati indítványát módosítva tartotta fenn. Kifejtette, hogy téves a tulajdon elleni szabálysértések elévülésére történt hivatkozás, mert a cselekmény elkövetésétől számított két éves objektív elévülési határidő nem telt el.

Ezért indítványozta, hogy a Legfelsőbb Bíróság a támadott határozatot változtassa meg, és hozzon a törvénynek megfelelő határozatot. A terheltet az ellene emelt 2 rendbeli lopás vétségének vádja alól mentse fel és a Be. 337. § (1) bekezdése alapján a 2 rendbeli tulajdon elleni szabálysértést bírálja el.

A felülvizsgálati eljárás során megtartott nyilvános ülésen a Legfőbb Ügyészség képviselője az írásbeli nyilatkozatával egyezően szólalt fel. A terhelt védője a szabálysértéseket illetően a megyei főügyészség elévüléssel kapcsolatban kifejtett álláspontját osztotta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítványt - maradéktalanul osztva a Legfőbb Ügyészség jogi álláspontját - alaposnak találta.

A felülvizsgálati eljárásban - a Be. 423. § (1) bekezdés alapján kötelezően - irányadó tényállás szerint a terhelt a lakatot lefűrészelve azért ment be a sértett kunyhójába, hogy ott aludjon és egyen. A behatolást követően több nappal tulajdonított el egy gázpalackot és kézi fűrőt, amelyekkel mindkét sértettnek 20.000 forintot el nem érő kárt okozott.

Az 1978. évi IV. törvény (továbbiakban Btk.) 316. §-a (2) bekezdésének d) és f) pontjai a dolog elleni erőszakkal, valamint a helyiségbe vagy ehhez tartozó bekerített helyre megtevesztéssel, vagy a jogosult (használó) tudta és beleegyezése nélkül bemenve szabálysértési értékre elkövetett lopást vétségként rendeli büntetni. A törvény a lopásnak ezen elkövetési módjait a lopás minősítő körülményeiként szabályozza.

Az alapügyben hozott ítélet tényállásából kitűnően a terhelt a sértett kunyhójába csupán azért ment be, hogy ott tartózkodjék. Nem merült fel adat arra, hogy már ekkor lopási szándéka lett volna. Később határozta el és hajtotta végre a sértettek tárgyainak eltulajdonítását. A helyiségbe való jogtalan behatoláskor tehát lopási szándéka nem volt, a lopás érdekében végrehajtott jogtalan behatolás - mint a lopás szabálysértését vétséggé emelő minősítő körülmény - ekként terhére nem volt megállapítható.

Ezért a szabálysértési értékhatárt (Btké. 28. § (2) bekezdés e) pontjában meghatározott húszezer forintot) meg nem haladó értékre elkövetett lopás nem bűncselekmény, hanem szabálysértés.

A terhelt bűnösségét az eljáró bíróság az anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg 2 rendbeli lopás vétségében.

A Legfelsőbb Bíróság ezért a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott ítéletet a Be. 428. §-ának (1) bekezdése alapján megváltoztatta, és a Be. 427. § (1) bekezdés a) pontja alapján maga hozott a törvénynek megfelelő határozatot. A terheltet az ellene 2 rendbeli lopás vétsége miatt emelt vád alól a Be. 331. § (1) bekezdése alapján - bűncselekmény hiányában felmentette.

A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (Sztv) 11. § (7) bekezdése szerint a cselekmény elkövetésétől számított két év elteltével nincs helye szabálysértési felelősségre vonásnak. A terhelt cselekményeinek elévülése a cselekmények elbírálásáig még nem következett be.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a terhelt 2 rendbeli, lopással elkövetett tulajdon elleni szabálysértést (Sztv. 157. § (1) bekezdés a) pontja) követett el.

A terheltet az Sztv. 16. § (1) bekezdés alapján pénzbírsággal sújtotta, amelynek átváltoztatásáról a 17. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően rendelkezett.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 426. § alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 429. §-ának megfelelően rendelkezett.

A Legfelsőbb Bíróság határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja zárja ki. A Be. 418. § (3) bekezdése értelmében minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt.

Budapest, 2010. március 4.

Dr. Schäfer Annamária s.k. a tanács elnöke, Dr. Csere Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Molnár Gábor s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző

